

Vlaams
Parlement

vergadering **C293**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 25 juni 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de lidgelden voor jeugdvoetbalclubs – 1996 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de financiële moeilijkheden in het doenvoetbal – 2498 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het geneesmiddelengebruik bij amateursporters – 2518 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van Ludo Van Campenhout aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de implementatie van het GES-decreet in de risicovechtsportsector – 2597 (2014-2015)	16
VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyskens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een mogelijke verschuiving binnen de routestructuren van het provinciale naar het Vlaamse niveau – 2598 (2014-2015)	18

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de lidgelden voor jeugdvoetbalclubs – 1996 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, u hebt al verschillende keren aangegeven dat het voor u een prioriteit is om sport voor iedereen toegankelijk en betaalbaar en dus laagdrempelig te houden. De stijging van de lidgelden voor sportclubs kwam al uitgebreid ter sprake op 19 maart 2015 naar aanleiding van een vraag van de heer Rob Beenders. Uit uw antwoord konden we toen afleiden dat de stijging van de lidgelden nog wel meeviel en dat veel sportclubs zelf bijpassen voor ouders die het moeilijk hebben om het lidgeld te kunnen betalen. Begin deze maand presenteerde de krant Het Laatste Nieuws evenwel een nieuw onderzoek waaruit blijkt dat de toestand toch ernstiger is dan gedacht. De nieuwe cijfers doen me toch een beetje de wenkbrauwen fronsen, vandaar enkele bijkomende informatieve vragen.

Uit dat onderzoek blijkt dat terwijl de lidgelden voor spelers in het jeugdvoetbal vroeger nog stabiel bleven, we de voorbije jaren merken dat bij heel wat clubs een forse stijging heeft plaatsgevonden. Uit een navraag van de krant bij tachtig grote en kleine clubs blijkt dat de ouders van een 12-jarige voetballer gemiddeld 250 euro lidgeld moeten betalen. Dat is 15 euro en dus 6 procent meer dan vorig jaar. Ik belde daarnet toevallig nog met een maat, de vader van mijn petekind. Dat kind speelt bij Berchem Sport, bij ons in Antwerpen. Het kind is 8 jaar en betaalt 320 euro lidgeld per jaar. Daar zit een klein kledijpakketje bij. Als vader van vier kinderen vindt mijn vriend dat absurd veel. *(Opmerkingen)*

Ja, Berchem Sport. De kleuren – geel-zwart – moet u mij voor dit voorbeeld maar vergeven.

De komende jaren gaat dat bedrag zeker nog de hoogte in, klinkt het bij veel voorzitters en jeugdcoördinatoren. In één club bedraagt het inschrijvingsgeld maar liefst 350 euro, aldus het onderzoek van Het Laatste Nieuws.

Minister, u hebt in het verleden al aangegeven dat het een probleem is dat we niet over voldoende objectieve cijfers beschikken om de stijging van de lidgelden van sportclubs in Vlaanderen in kaart te brengen. De enige cijfers die u hierover al presenteerde, waren gebaseerd op de grote sportclubenquête van Bloso in 2003-2004 en 2011-2012. In 2011-2012 bedroeg het lidgeld voor een jeugdlid gemiddeld 85,89 euro. In vergelijking hiermee is de 250 euro waarvan nu sprake is in het jeugdvoetbal, dramatisch hoog en op zijn minst zorgwekkend, vrees ik.

Minister, hoe kijkt u naar deze navraag bij tachtig voetbalclubs en het feit dat hieruit blijkt dat de lidgelden komend jaar met 15 euro oftewel nog eens 6 procent zullen stijgen? Het stijgen van de lidgelden is volgens Bloso een rechtstreeks gevolg van de stijging van de huurprijzen voor sportaccommodaties, niet van een verlaging van de subsidie. Vreest u niet dat als er volgend jaar een verlaging van de subsidies komt, dit nogmaals een impact zal hebben op de lidgelden?

Sorry, ik heb een droge mond door het vasten. Ik kan ook geen water drinken. Ik probeer zo begrijpelijk mogelijk te spreken.

Wordt het geen tijd om een nieuwe sportclubenquête te bestellen om dit probleem te objectiveren met recente cijfers? U gaf in het verleden aan dat u daar voorstander van was. Is het nu geen tijd om daar werk van te maken? Wat vindt

u zelf een aanvaardbaar inschrijvingsgeld? Wat vindt u dat een gemiddeld kind in Vlaanderen zou moeten betalen bij een ploeg als Berchem Sport? Waar liggen de grenzen? Wat moet het maximumbedrag zijn?

Minister, vreest u niet dat deze hoge inschrijvingsgelden voor heel wat ouders onbetaalbaar worden, in de eerste plaats voor ouders uit kansengroepen? Verliezen sportclubs in het algemeen en het jeugdvoetbal in het bijzonder hiermee niet een groot deel van hun toegankelijkheid en vormen deze hoge inschrijvingsgelden geen bedreiging voor het jeugdvoetbal als motor tot sociale integratie? Is het geen zwaktebod om erop te vertrouwen dat gemeenten of sportclubs zelf wel voldoende inspanningen zullen doen om de lidgelden voor iedereen betaalbaar te houden? Deze vraag is nog actueler omdat gisteren in de krant een onderzoeker van de KU Leuven poneerde dat we een uitdaging hebben omdat heel veel sportclubs aangeven dat ze geen toereikend aanbod hebben voor ouderen, kansengroepen en jongeren. Die inschrijvingsgelden zijn daar een extra drempel. Dit blijft zeer actueel. Heel wat mensen hebben daarover heel wat vragen.

Minister, welke instrumenten vanuit Vlaanderen hebt u zelf in handen om het jeugdvoetbal voor iedereen betaalbaar en toegankelijk te houden? Zijn er tegemoetkomingen voor ouders die in een financieel moeilijke situatie zitten en hun kind willen laten voetballen? We hadden begin deze maand een debat over het Fonds Vrijtijdsparticipatie. Daar zagen we dat er in grote mate wordt op ingetekend. De enige zekerheid in verband met dat fonds is dat het tot 2016 zal blijven. Maar wat gaat er daarna mee gebeuren?

Minister, hoe ziet u dit? Welk kader bent u bereid hierrond uit te werken?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Mijnheer Wynants, u moet beginnen met de prijs te verklappen!

De heer Herman Wynants (N-VA): Ik zal het u zeggen.

Voetbal is mijn dada. Ik zal u de oorzaken noemen die verklaren waarom het zo ver is gekomen. In 2011 heb ik met wijlen de heer Six van de FOD Financiën 250 slides opgemaakt over hoe in de toekomst de clubs zouden worden gecontroleerd. Toen stond dat op de agenda van staatssecretaris Crombez, die alle clubs wou controleren. Wij hebben in Brussel alle ploegen van de eerste tot en met de vierde klasse alle slides laten bekijken. Achteraf ben ik naar alle Vlaamse provincies geweest, die allemaal die informatie hebben gekregen. Daar was de conclusie: zorg dat je in 2011 *pico bello* in orde bent, en dan gaan we niet terug. Wat is het gevolg geweest? De controle is gekomen en tientallen clubs zijn failliet gegaan. We hebben de oorzaken van die faillissementen onderzocht.

Die controle had belangrijke gevolgen. De clubs, vooral de vzw's, betalen op het lidgeld geen btw. Dat moet niet worden afgedragen. Maar dat pakket dat ze meegeven bij het inkoopgeld is wel btw-gerelateerd. Dat had geen enkele van die clubs afgedragen. De btw op de voetbal of het tasje dat die kinderen krijgen, moesten ze afdragen. Geen enkele club had dat gedaan, vooral in de provinciale reeksen niet. Ze worden ook bijkomend belast op alle drankjes die ze aan de 'kinnekes' gegeven hadden. Op jaarbasis loopt dat op. Zij hebben een enorme boete gekregen. Dat is de eerste vaststelling: dat moet veranderd worden, en dat is de laatste tijd ook gebeurd. Dat heeft natuurlijk tot gevolg dat er meer geld moet binnenkomen.

Een tweede gevolg van die controles was een besef van de reële kosten, die door de omstandigheden van de laatste jaren zijn gestegen. Vroeger waren vrijwilligers vrijwilligers. Dat was 0 euro. De laatste jaren heeft men statutair toegestaan dat ze, na de indexaanpassing, 1400 euro per maand verdienen. Daar komt nog eens 600 tot 700 euro onkosten bij. Dat wil zeggen dat er in die kleine ploegjes

bijna geen vrijwilligers meer zijn. De reële kost van al die clubs is dus enorm gestegen. Zij weten dat ze correct moeten handelen, dus moeten ze berekenen hoeveel die kinderen en de rest kosten. Het totale budget is gestegen.

De regering heeft vanaf 1 januari maatregelen getroffen. Voor de clubs was er tot 25.000 euro per jaar een vrijstelling van de btw. Dat is een positief effect. We moeten er rekening mee houden dat de steun van de gemeenten in het algemeen zeer groot is.

Mijnheer Caron, u vraagt cijfers. Ik geef u de cijfers van Westerlo. Een training voor een speler die in de nationale afdeling speelt en die 420 euro per jaar aan lidgeld betaalt, kost 1 euro, alles inbegrepen. Hij heeft dan nog een pakket ter waarde van 180 euro, zonder de btw die wij ook nog moeten afdragen. Provinciaal betalen de jongens 220 euro lidgeld. Dat komt op 1,75 euro per training. De gewestelijken betalen 180 euro, dat komt op 0,70 euro. Voor mij kost de jeugd op jaarbasis ongeveer 450.000 euro. Wij moeten dat kunnen recupereren uit dat lidgeld. Nationale spelers gaan achttien keer per jaar op verplaatsing. Er wordt een bus gereserveerd. Die kinderen gaan daar gratis op mee. Als u wilt, laat ik een volledig programma zien om te tonen hoe het werkt.

Als je die lidgelden vergelijkt met andere clubs en als je bijvoorbeeld naar het tennis kijkt, zie je dat die 90 euro lidgeld betalen, maar dan wel 10 euro per uur betalen voor lessen. Reken op drie keer per week, dan ben je op een maand tijd het lidgeld van het voetbal al kwijt. In het basketbal ligt het gemiddelde momenteel rond de 230 euro – ik heb het maar bij een club of tien nagevraagd. In het volleybal is het ongeveer 180 à 200 euro.

Mijn punt is dat je alle interne kosten ook een beetje moet vergelijken. Maar de minister zal daar nog veel meer over kunnen zeggen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Ik wil daar nog aan toevoegen dat we in het Antwerpse, met de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond (KVV), nog met zeer lage prijzen zitten in het jeugdvoetbal. Daar vinden we gelukkig nog 'nuttige idioten' – het is bedoeld als eretitel – die gratis hun vrije tijd aan die kinderen komen besteden. Bij de parkploegen in Deurne ligt het lidgeld tussen de 100 en de 150 euro. Dat is toch nog zeer laagdrempelig. De meeste coaches stoppen er dan zelf ook nog wat centen in om na een fantastische overwinning te trakteren met een drankje. Het bestaat dus nog wel, maar je moet inderdaad wel zoeken. En Deurne staat open voor alle sporters.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wist niet dat ik een nuttige idioot ben geweest, mijnheer Wouters, maar bij dezen dus. *(Gelach. Opmerkingen)*

Mijnheer Annouri, ik begrijp en deel uw bezorgdheid. Ik heb ook wel vragen bij een bevraging van 80 grote en kleine voetbalclubs, waarvan men de resultaten dan gaat extrapoleren, als je weet dat alleen al in de Vlaamse Voetbalfederatie er 1294 aangesloten clubs zitten. Ik denk ook dat de KVV en de vriendenclubs niet echt bevraged zijn. Hoeveel lidgeld betaalt u bij FC Roza?

De heer Imade Annouri (Groen): Wij bepalen dat zelf. Ik vraag 100 euro aan mijn spelers.

Minister Philippe Muyters: Ik heb gisteren navraag gedaan, ook bij jeugd-ploegen. Het laagste bedrag was 100 euro. Voor twee kinderen uit hetzelfde gezin kwam dat op 90 euro per kind. Het allerhoogste was 170 euro. Maar de vraag is wat

je daarvoor in de plaats krijgt. Wat collega Wynants zei, was in die zin belangrijk. Zit daar een truitje in? Is de was daarbij inbegrepen? In de club waar ik een nuttige idioot was, deed ik ook nog de was. De spelers kregen een bonnetje voor een drankje na de match. Je moet je dus afvragen wat er allemaal in dat bedrag zit.

Je moet je ook afvragen hoeveel trainingen er zijn, of er een professionele trainer is of niet, of het trainingsmateriaal inbegrepen is. Ik ben op een bepaald moment zelf 25 ballen gaan kopen, omdat ik ze van de ploeg niet kreeg – om maar te zeggen dat er inderdaad nog nuttige idioten zijn, mijnheer Wouters. Het hangt er dus allemaal van af wat er allemaal in dat pakket zit.

Ik heb bij de rondvraag gisteren geen enkele club gevonden waar het bedrag gestegen is. U sprak zelf over 100 euro, mijnheer Annouri. Dat was ook het meest courante bedrag dat ik gisteren heb gehoord. Maar ik vind het dus moeilijk om te zeggen of dat nu veel of weinig is, want het hangt ervan af wat daar in zit.

Ik kan u wel garanderen dat het budget voor de subsidies aan sportfederaties in 2016 niet zal verlagen. Er is één punt dat verandert, namelijk dat de gemeenten zelf mogen beslissen waar ze de middelen aan besteden. Ik verwacht niet dat dat een effect zal hebben op de clubs. Het geld dat vroeger naar sport ging, gaat naar het Gemeentefonds. De gemeente mag zelf beslissen, maar ik ben overtuigd van de bekwaamheid van de meeste gemeenten en van het feit dat ze dat verder aan sport zullen besteden. We mogen ook niet vergeten dat de gemeentelijke bijdrage bij de meeste clubs minder dan 10 procent van hun budget uitmaakte.

Ik ben het met u eens dat we die grote sportclubenquôte periodiek moeten uitvoeren. Eén keer per legislatuur lijkt mij goed, want dat is ook een enorm werk. Ik ben van plan om dat binnen deze legislatuur zeker opnieuw te doen.

Wat is een algemeen aanvaardbaar lidgeld? Dat is moeilijk te bepalen. Het hangt ervan af wat je ervoor terugkrijgt. Zit daar kledij bij? Zit daar sportmateriaal en dergelijke meer bij? Dat moet je allemaal gaan bekijken. Bovendien verschilt ook het bedrag dat de clubs van hun gemeente ontvangen.

Uit de bevraging blijkt dat sportclubs zich ervan bewust zijn dat het lidgeld voor sommige ouders een zware financiële last is. Ik heb ook begrepen dat er gedifferentieerde tarieven zijn en dat er soms de mogelijkheid is om met periodieke betalingen te werken. Collega Wynants heeft het prachtig verwoord, toen hij sprak over een euro per training. Als je gedurende dat anderhalf uur iets anders zou gaan doen, ben je aan de frisdrank alleen al een euro kwijt.

Er zijn effectief kanalen. Een aantal ziekenfondsen betaalt het lidgeld gedeeltelijk terug. Maar we doen het ook vanuit Vlaanderen. U verwees zelf al naar het Fonds Vrijetijdsparticipatie. Zo is in 2014 66.704 euro aan lidgelden betaald. Ik steun ook volop de uitrol van UITPAS over Vlaanderen, wat ook een vorm van ondersteuning is. En we hebben ook nog het Participatiedecreet. Er zijn 85 gemeenten met een lokaal netwerk vrijetijdsparticipatie, waar het OCMW, de gemeentelijke vrijetijdsdiensten en de armoedepartners de handen in elkaar slaan. Zij hebben samen een actieplan om een laagdrempelig vrijetijdsaanbod te creëren. Sommigen investeren ook in de tegemoetkoming aan lidgelden.

Aansluitend op al die waardevolle initiatieven investeer ik ook in de sensibilisering van de sector. De Vlaamse Sportfederatie (VSF) sensibiliseert via haar website. Bloso en de VSG werken momenteel de brochure 'De sociale sportclub' uit. Die zou klaar moeten zijn in oktober 2015. Daarin komt de motivering rond laagdrempeligheid en toegankelijkheid voor iedereen specifiek naar voren.

Dan heb ik ook nog de Strategische structuur Sport en Armoede opgericht. Daarin zit iedereen samen: het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid

(ISB), de VSF, Demos, het Netwerk Tegen Armoede, de KU Leuven, de Belgian Homeless Cup, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), ons departement en Bloso. Zij bespreken die problematiek ook nog eens ten volle.

Ik denk dat ik daarmee al veel heb gedaan. Wellicht weet u ook dat ik in het nieuwe Federatiedecreet als een van de voorwaarden om als federatie ondersteuning te krijgen, stel dat ze een aanbod moeten hebben voor iedereen. Iedereen, dat betekent dus ook mensen in armoede.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, bedankt voor uw antwoord. Bedankt ook voor uw bijdrage, mijnheer Wynants. Het is boeiend om over die achtergrondinformatie te beschikken. Wat mij wel opvalt, is het verschil tussen wat ouders zeggen en wat u brengt. Ouders zeggen dat ze 320 euro moeten betalen voor een trainingspak en trainingen. Zo ziet men dat ook: hij krijgt er een trainingspak voor in de plaats en hij gaat voetballen, en hij doet het graag. Het gaat over een 8-jarige, het is dus vooral recreatief. Het verhaal dat u brengt, gaat veel dieper. Dat is van de kant van de voetbalploegen.

Misschien is het ook wel nodig om de inschrijvingsgelden en de verhogingen over heel Vlaanderen in kaart te kunnen brengen. Welke ploegen verhogen het bedrag en waarom? Zo zouden we meer vat kunnen krijgen op de achterliggende gedachte.

Nu merk ik aan uw verhaal, ook bij mezelf, dat er nog heel veel dingen zijn die niet geweten zijn, vooral ook bij die ouders. Ter zake moet er dus echt wel veel meer transparantie komen, zodat mensen weten waarom.

Minister, ik volg u in uw redenering als u zegt dat het onderzoek natuurlijk beperkt was. Het zijn inderdaad maar tachtig voetbalploegen, kleinere en grotere clubs. We mogen dat echter natuurlijk ook niet afdoen als irrelevant. Het klopt dat de twee bonden, het voetbalverbond waarbij wij zijn aangesloten en het katholieke voetbalverbond, daar niet in zijn opgenomen, maar die cijfers zijn er. Ik verwijs vooral ook naar de opmerking van clubs dat de stijging ook voor een groot stuk komt door de toename van de prijzen van de sportinfrastructuur. Men betaalt daarvoor. Dat komt niet enkel en alleen door de verlaging van subsidies. Ze vinden dat er een risico is als de subsidies volgend jaar zouden afnemen. U hebt gezegd dat dit niet het geval zal zijn. Misschien is het nodig om ook daarover heel duidelijk te communiceren, om ervoor te zorgen dat die zorgen voor een groot deel worden weggenomen. Ze maken zich echter zorgen omdat ze nu meer geld moeten vragen, omdat de infrastructuur duurder is geworden.

U zei wat er zoal voorhanden is voor ouders om een beroep op te doen, zoals het Fonds Vrijetijdsparticipatie, de ziekenfondsen et cetera. Is er op dit moment een heel duidelijk communicatiekanaal om dat door te kunnen geven aan die ouders? Op welke manier zorgt men ervoor dat iemand die zijn kind wil laten voetballen, maar het financieel niet breed heeft, weet waar hij kan aankloppen, mocht men dat bij de voetbalclub niet hebben gezegd of mocht men daar zelf niet van op de hoogte zijn? Dat lijkt me immers cruciaal om, als er dingen zijn, ervoor te zorgen dat die ouders daar gebruik van kunnen maken.

De heer Herman Wynants (N-VA): Als ouders van kinderen bij ons iets financieel niet aankunnen, dan moeten die niet betalen. Ze mogen dat echter niet bekendmaken. We houden dat zeer intern. Anders worden die mensen al op een andere manier bekeken door hun medemensen. U kent de mensen tegenwoordig: jaloezie tot en met. We lossen dat op die manier op. Ze mogen daar ook niet over communiceren. Ze betalen dus niets. We onderzoeken wel of wat ze ons vertellen, correct is. *(Opmerkingen van de heer Imade Annouri)*

Minister Philippe Muyters: Ik volg de heer Wynants voor 100 procent. Er is ook nog de website en de brochure die we nu maken, en waarmee specifiek ook dat aspect van die informatie ten behoeve van de mensen wordt benadrukt. Daarmee doen we verder aan sensibilisatie.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik verwijs nog een keer naar de studie van de KU Leuven, die gisteren ook in de plenaire vergadering is aangehaald. Wat we in Vlaanderen goed doen, is jong talent opsporen en kansen geven. Dan zou het ook heel mooi zijn, mochten we ervoor zorgen dat niemand met veel talent uit de boot valt, enkel en alleen omdat hij toevallig niet de middelen heeft om lidgeld en zo te betalen.

Minister Philippe Muyters: Vaak situeert het probleem zich eigenlijk nog vroeger dan de stap naar de club: die mensen gaan zelfs niet naar de club. Je moet hen op een of andere manier eerst warm maken daarvoor, bijvoorbeeld via pleintjesvoetbal, om hen dan, via iemand die daar mee observeert, naar een club te leiden. Daarom ondersteunen we ook dat pleintjesvoetbal.

De heer Imade Annouri (Groen): De heer Wouters had het daarnet over basketbal. Zoals u weet, is Roza een voetbalploeg en ook een basketploeg. Ik heb zelf altijd gebasketbald.

Minister Philippe Muyters: Ik dacht al dat u verkeerd stond op dat veld. *(Gelach)*

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik wil graag formeel herhalen dat we telkens opnieuw van u hebben gewonnen.

Naar aanleiding van de opmerking van collega Wouters wil ik zeker ook opzoeken hoe dat zit in andere sporttakken. Ik weet dat basketbal een heel dure sport is, gezien de infrastructuur: er zijn minder zalen beschikbaar en ze kosten veel meer. Dat wil ik in de toekomst zeker verder opnemen, om te vergelijken met het voetbal.

De heer Bart Caron (Groen): Ter aanvulling, ik heb twee kinderen in een sportclub, zij het in een andere sporttak, namelijk volleybal en waterpolo. Daar liggen de cijfers toch een heel stuk lager. Er is blijkbaar een soort oorzakelijk verband.

Minister Philippe Muyters: Dat is heel specifiek. Ik zie dat ook bij veel andere clubs. Soms houdt men het lidgeld heel bewust laag, en wordt dat eigenlijk op een andere manier aangevuld, door – ik zeg maar wat – de verkoop van cava, door een mosselsouper, door lotjesverkoop. Die mensen die het wat moeilijker hebben, sluiten daar dan niet op aan. Zo krijg je een zekere solidarisering.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wou alleen zeggen: hoe hoger een club gerangschikt staat en hoe populairder de sport is, hoe hoger vaak het lidgeld is. Er is niet altijd een oorzakelijk verband met de reële kosten.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Ik kan u zeggen dat dat echt niet waar is. Wij geven in Antwerpen veel subsidies qua infrastructuur, maar met de verplichting om een kwalitatieve, betaalbare jeugdopleiding te hebben. Wat voetbal betreft, gaat het Topsportfonds naar de grote clubs. Dat is er nu nog maar één.

De heer Bart Caron (Groen): Ik dacht: zit ik in de verkeerde zaal?

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Dat gaat verplicht afgescheiden, op basis van facturen, naar de jeugdopleiding, om die betaalbaar te houden. Het is zeker niet het geval dat de grootste club de hoogste lidgelden heeft. Sorry voor deze particuliere interventie.

De heer Bart Caron (Groen): Neen, dat is goed.

Ik wil nog een aanvullend element geven, voor de volledigheid. In Kortrijk is er een overeenkomst tussen de stad en KV Kortrijk, omdat het stadion stedelijk is. In dat akkoord is er ook een passage over de betaalbaarheid van de lidgelden. De gemeente heeft dus zelf een correctiemechanisme ingebouwd, dat afhankelijk van evoluties kan worden herzien. Lokaal deelt men immers wel die bekommernis. Daar is een plafond ingesteld.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): De heer Wynants maakt me er ook op attent dat er een verschil is tussen nationale en provinciale. Dan heb je zelf al die nivellering binnen de club.

Ook als lokaal bestuurder kun je heel veel doen. Zo werken wij als district met sportcheques, waardoor je ook nog eens het lidgeld kunt drukken. Ik denk dus dat er vanuit sociaal oogpunt wel tools genoeg zijn om iedereen aan het sporten te houden, wat toch het belangrijkste moet zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de financiële moeilijkheden in het dovenvoetbal – 2498 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, geachte leden, mijn vraag gaat over de Deaf Red Devils. Dat is onze nationale dovenvoetbalploeg. Ik ben daarop gestuit bij het lezen van Het Laatste Nieuws.

Minister, in uw beleidsnota Sport staat op pagina 17 onder het punt 'Faciliteren van breedtesport via diverse partnerships' van de strategische en operationele doelstellingen de volgende passage: "Sport is het middel bij uitstek om maatschappelijke inclusie te bevorderen. Het Vlaams regeerakkoord stelt dan ook dat initiatieven die de sportparticipatie van senioren, personen in armoede, personen met een migratieachtergrond en personen met een beperking bevorderen, zullen gestimuleerd en ondersteund worden."

Begin deze maand las ik in Het Laatste Nieuws de noodkreet van Nico De Weghe. Dat is de hoofdtrainer van de Deaf Red Devils, onze nationale voetbalploeg voor doven. Dat was aan de vooravond van het EK in Hannover. Op dat EK zijn de Deaf Red Devils trouwens tot in de kwartfinales geraakt, wat een mooie prestatie is. Ze hebben daar de eer van ons land mooi hooggehouden.

In het interview kaartte De Weghe de onbetaalbaarheid van het Belgische dovenvoetbal aan. Omdat ze geen enkele vorm van subsidiëring krijgen, moeten ze hun deelname volledig zelf bekostigen. Dat komt neer op 900 euro per persoon. Het probleem is echter ook ruimer, volgens De Weghe. Ik citeer uit het interview: "Steeds meer spelers haken af omdat hun hobby onbetaalbaar wordt." Het

dovenvoetbal wordt noch door de Koninklijke Belgische Voetbalbond, noch door de overheid ondersteund, zo stelt hij. Ik vervolg mijn citaat: "We krijgen steeds hetzelfde antwoord: er is geen geld. En dus moeten we alles uit eigen zak betalen. Onze spelers komen uit het hele land en moeten zich voor de trainingen verplaatsen naar Gent en Tubeke. Ook stages betalen we zelf. Geselecteerd worden voor een EK is leuk, maar tegelijk een probleem. Het EK in Hannover zal per persoon negenhonderd euro kosten aan vervoer, overnachtingen, ... Bovendien moeten verschillende spelers onbetaald verlof nemen om mee te kunnen. We proberen via eefestijnen, snoepverkoop, crowdfunding, ... zo veel mogelijk geld bijeen te sparen, maar dat volstaat niet. Hierdoor kunnen een aantal spelers niet mee. Volgend jaar vindt het WK plaats in Italië en worden we met hetzelfde verhaal geconfronteerd. Naast hoofdtrainer van de nationale dovenploeg ben ik ook hulp-trainer bij de nationale damesploeg in het dovenzaalvoetbal. In november trekken zij naar het WK in Thailand en ook daar is geen centen voor. Ik weet niet eens of ik wel zelf mee zal kunnen." Dit aldus Nico De Weghe in Het Laatste Nieuws.

Minister, op basis van dat interview heb ik een paar vragen voor u. Betreurt u het niet, gezien het belang dat u terecht hecht aan sport als motor tot maatschappelijke integratie van mensen met een beperking, dat onze nationale voetbalploeg voor doven, die bij uitstek een voorbeeldfunctie heeft voor veel jonge, dove voetballertjes, aan crowdfunding moet doen om haar activiteit te kunnen beoefenen? Wat is uw eerste reactie op de noodkreet van Nico De Weghe? Wat vindt u van zijn opmerkingen?

Zonder subsidies en ondersteuning kan het dovenvoetbal niet overleven. Welke rol ziet u hierin weggelegd voor de Vlaamse overheid, en dat met het oog op de nationale voetbalploeg voor doven in het bijzonder, maar ook op het bredere dovenvoetbal?

Welke initiatieven neemt de Vlaamse overheid op dit ogenblik om het dovenvoetbal te ondersteunen?

Kan er binnen G-sport Vlaanderen naar een oplossing worden gezocht voor dit probleem? Heeft G-sport Vlaanderen niet net tot taak om alle G-sportactoren te verzamelen en om het G-sportbeleid in optimale omstandigheden te laten functioneren?

Kunt u, aangezien het over onze nationale dovenploeg gaat, hierover in overleg treden met uw Waalse collega van Sport om tot een gezamenlijke oplossing te komen voor de nationale voetbalploeg voor doven?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, ik wil graag beginnen met een verhaal uit mijn eigen sportcarrière. Ik heb een aantal heroïsche momenten beleefd. Een ervan was dat we met de ploeg van het Klein Seminarie Mechelen tegen Coloma speelden. Daar liepen een paar dove spelers rond. Qua integratie was het een fantastische belevenis. Het was vooral de scheidsrechter die zich moest aanpassen. Een fluitsignaal is dan immers vrij belachelijk. Met een duidelijk teken, lukte het vrij aardig. Die wedstrijd is me dan ook altijd bijgebleven, het was een heel positieve ervaring.

Het probleem dat de heer Annouri schetst voor het dovenvoetbal, bestaat voor alle G-sporten, zeker indien ze internationaal willen gaan. Ik geef u opnieuw een lokaal voorbeeld. We hebben een atletiekclub waar heel veel internationale G-sporters trainen. Het probleem van al die mensen is om de nodige budgetten te vinden om deel te nemen aan Europese kampioenschappen en wereldkampioenschappen. Bij ons in de club Wapper is het zo dat er ook altijd een begeleider mee moet. Natuurlijk hangt daar een prijskaartje aan om u tegen te zeggen.

Wat wordt er lokaal aan gedaan? Er worden benefietavonden georganiseerd, mosselsoupers, wafelverkopen en cava'slagen. Dat is een belangrijke insteek. Toch is er ook heel wat ondersteuning, zowel vanuit Vlaanderen, met u die als minister hoog inzet op G-sport, maar ook provinciaal gebeuren er heel veel inspanningen. Dit is wellicht een vorm van sport en maatschappelijke beleving waarvoor we altijd te weinig geld zullen hebben als we iedereen alles willen gunnen. Links of rechts is het altijd weer Paralympics. Alle ploegen er ook naartoe krijgen, kost handenvol geld. Het is een unieke belevenis voor die mensen, daar ben ik van overtuigd, want we hebben het in Antwerpen zelf mogen meemaken. De vraag stellen, is ze eigenlijk ook beantwoorden: centen zijn het probleem.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, dames en heren, mijnheer Annouri, ik ben blij met de vragen. U zei het in uw vraag al dat ik al heel wat doe rond het stimuleren en het faciliteren van breedtesport en topsport voor personen met een handicap. Aan de hand van uw vraag, kan ik dit wat breder illustreren dan alleen met het EK voetbal.

Voor het Vlaamse sportbeleid is de Vlaamse Dovensportbond het aanspreekpunt voor dove of slechthorende sporters en niet elke federatie op zich. De Vlaamse Dovensportbond is sinds 22 oktober 2013 een actief lid van de stuurgroep G-sport Vlaanderen. Ik ben daar blij mee, want daardoor is er een nauwere band met het Vlaamse sportbeleid enerzijds en met de diverse G-sportactoren anderzijds. Het was een eis van mij om dit voor een stukje te kunnen stroomlijnen. Het is al een succes geweest, want de kruisbestuiving van ervaringen heeft een positief effect. Ik stel vast dat de Vlaamse Dovensportbond de laatste jaren op een gerichte en onderbouwde wijze hun clubwerking aan het uitbouwen is. Ik ben daar heel tevreden mee. Daardoor komt er effectief steeds meer jong talent aan de oppervlakte en krijgen atleten de nodige kansen om deel te nemen aan internationale wedstrijden.

Ik wil wel zeggen dat ze wel een ondersteuning krijgen. Wij geven al twee jaar na elkaar 10.000 euro, alleen al voor de deelname aan toernooien. Verschillende atleten hebben ook succesvolle resultaten behaald. Zo behaalde Flore Stappers goud op het EK Youth 2014 op 100 en 200 meter. Dat is heel mooi. Er zijn ook steeds meer teamsporten die aan populariteit winnen.

In maart 2015 heb ik dus opnieuw een subsidie van 10.000 euro aan de Vlaamse Dovensportbond gegeven zodat die zelf kan kiezen waar ze ondersteuning geven voor internationale toernooien. In hun subsidieaanvraag stonden: judo, atletiek volleybal, tafeltennis en voetbal, zowel dames als heren. Het EK voetbal in Hannover staat mee op de lijst van de subsidieaanvraag.

De Vlaamse Dovensportbond bepaalt zelf, in afstemming met hun sportcomité welk subsidiebedrag waar naartoe gaat en ten behoeve van welke Vlaamse sporters het wordt ingezet. Ik besef goed dat ze met 10.000 euro niet alles kunnen doen, maar net zoals ik, zullen zij moeten focussen en zien waar ze prioriteit aan geven.

Nota bene, ze hebben zwaar verloren in de achtste finale. Ze moesten dan spelen voor plaats vijf tot acht. Ze hebben gisteren verloren met 2-0 tegen Duitsland. Morgen spelen ze voor de zevende of achtste plaats tegen Zweden.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik sluit me aan bij het verhaal van de heer Wouters. Uiteraard, toen ik zelf in het middelbaar zat, waren er ook dove jongeren die bij ons op school zaten en die ook mee voetbalden. Dat was een heel sterk geslaagd, inclusief verhaal. Het zijn dingen waar ook ik met veel plezier aan terugdenk.

Minister, bij uw antwoorden heb ik nog twee extra vragen. U zei dat ook in het document van de Vlaamse Dovensportbond stond dat er geld zou gaan naar de voetbalploeg om deel te nemen aan het EK in Hannover.

Minister Philippe Muyters: Ik zou graag direct reageren. Ik heb gezegd dat dit in hun subsidieaanvraag stond. Daarna bepalen ze zelf wat ze ermee doen. Ik heb dus niet gezegd dat zij hebben gezegd dat het daarnaartoe zou gaan.

De heer Imade Annouri (Groen): Goed, want u voelde mij al aankomen. Als de coach van de ploeg zelf zegt dat er absoluut geen middelen voor zijn vrijgemaakt, dan denk ik dat er daar misschien iets is fout gelopen. Het is interessant om hier akte van te nemen. Er zijn dus aanvragen ingediend en dan is er 'en cours de route' wellicht iets fout gelopen. Ik wil hier geen intentieproces maken of wat dan ook. Het is wel interessant om daar akte van te nemen.

Daarnet werd gezegd dat de vraag stellen, de vraag beantwoorden is, dat het inherent is en zal blijven dat er te weinig geld voor is. Met alle respect, ik denk dat een nationale dove voetbalploeg meer is dan enkel een leuk hoogtepunt voor die mensen die er zelf aan deelnemen. De voorbeeldfunctie van die ploeg valt absoluut niet te onderschatten. Dove mensen, niet alleen jongeren, zien dat er mogelijkheden zijn om aan sport te doen en worden daardoor gestimuleerd om te excelleren, om goed te zijn in wat ze doen. De voorbeeldfunctie van dergelijke evenementen mogen we zeker niet onderschatten.

Mijn laatste vraag is of de nationale voetbalploeg daar ook onder valt. Hebt u daarover contacten gehad met uw Waalse collega? Welke collega? Zijn daar nog mogelijkheden?

Minister Philippe Muyters: Ik weet niet of er Vlaamse en Waalse spelers zijn. Er is mij in elk geval niets gesignaleerd over problemen. Ook op andere plaatsen hebben wij goede contacten met de Waalse collega's. Zolang u volksvertegenwoordiger bent, mijnheer Annouri, maar zelfs in de vorige periode, mijnheer Caron, is nog nooit gebleken dat er problemen zouden zijn in de teamsporten omwille van het Vlaams-Waals karakter. Er zijn goede afspraken. Op vrijdag kom ik regelmatig samen met mijn collega's. Mochten er problemen zijn, dan zullen die daar zeker worden uitgeklaard.

Ik geef 10.000 euro. Ik heb een aanvraag gekregen waarin er verschillende sporten stonden. Zij moeten de verdeelsleutel tussen de sporten bepalen.

Ik volg u wel als u het hebt over de voorbeeldfunctie. Dat is hetzelfde als bij topsporters en breedtesporters. Ik had het er gisteren in de plenaire vergadering nog over: dat is de bevruchting die er altijd moet zijn en die zeker ook hier telt.

De heer Imade Annouri (Groen): Ik wou zeker niet aangeven dat er een conflict was, Waals-Vlaams of wat dan ook. Ik wou gewoon vragen of er contacten zijn geweest.

U geeft jaarlijks 10.000 euro om deel te nemen aan toernooien. Neem nu dat een voetbalploeg naar een EK gaat met vijftien of zestien spelers, en dan nog een coach en een technische staf. Als die allemaal 900 euro moeten betalen, dan zien we dat dat een dure bedoening is. Is er dan geen enkele andere mogelijkheid in Vlaanderen zodat die nationale dovenvoetbalploeg geen mosselsouper moet gaan organiseren om aan die middelen te geraken? Moeten we daar niet over nadenken, dat daar toch wel iets mogelijk is? Dat is de oorspronkelijke vraag.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Annouri, het is heel moeilijk. Er zijn Pink Devils, er zijn de dove 'devils', er zijn zoveel verschillende teams. Ook bij de G-sporten. Denkt u dat de zwemmers uit de G-sport ook niet vinden dat ze allemaal

moeten worden ondersteund en dat alles moet worden betaald? En dan zult u daarna tegen mij zeggen dat ik moet focussen op de topsporters. U begrijpt wat ik wil zeggen. We maken keuzes en we proberen het maximaal te ondersteunen. Maar dat moet binnen de budgettaire ruimte. Die keuzes moeten altijd gemaakt worden.

De heer Imade Annouri (Groen): Ik begrijp het zeker. Het is een moeilijk budgettair evenwicht. We kunnen inderdaad niet alles financieel dichtrijden. Maar het is vooral van ontzettend belang – en u volgt mij waar ik zeg dat die nationale dovenvoetbalploeg een voorbeeldfunctie heeft – dat we ervoor zorgen dat de frustratie die de trainer van die ploeg uit in de pers, wordt weggenomen. We moeten duidelijk communiceren waarom die vork zo in de steel zit, waarom er bepaalde bedragen wel of niet worden afgesproken. De transparantie waarover ik het in mijn eerste vraag had, is blijkbaar ook hier in de communicatie niet optimaal, als een coach in de pers moet klagen. Ik begrijp u zeker: er moeten keuzes worden gemaakt. Maar we moeten er ook voor zorgen dat de informatie terecht komt bij de mensen die haar nodig hebben.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Ik wou het daarnet wat breder trekken, zonder af te doen van de verdienste van de dovensport. Mijnheer Annouri, ook individuele sporters, zoals Marieke Vervoort, hebben een voorbeeldfunctie. We kunnen dat niet genoeg benadrukken. Ik denk dat u mij daarnet een klein beetje verkeerd hebt begrepen. Ik vind het belangrijk dat elke mens met een lichamelijke handicap aan sport kan doen. Dat ook daar, net als in andere sporten, naar een top wordt gewerkt, vind ik logisch.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het geneesmiddelengebruik bij amateursporters – 2518 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, steeds meer recreatieve sporters slikken pillen om beter te presteren. Ik heb het dan niet over niet over verboden producten, wel over stimulerende producten zoals cafeïne, voedingssupplementen én legale geneesmiddelen, meestal pijnstillers en ontstekingsremmers. Om goed te presteren worden vaak cocktails van dergelijke middelen geslikt, waarbij de sporter misschien nog enige kennis heeft van de nevenwerkingen van elk product afzonderlijk, maar zeker niet van de effecten van de cocktail in zijn geheel. Ook steeds meer zeer jonge sporters nemen hun toevlucht tot dergelijke middelen om beter te presteren of om blessures te onderdrukken. Dit alles om toch maar te mogen meespelen. Noodzakelijke medische behandelingen worden hierdoor soms zelfs uitgesteld tot het volgende seizoen.

Dit alles blijkt uit de getuigenissen van ex-voetballer Niels De Rudder in Knack, die heel wat bijval kreeg en extra getuigenissen losmaakte.

Deze verhalen over het oneigenlijke gebruik van medische middelen verontrusten mij ten zeerste. En dit om twee redenen. Ten eerste druist deze problematiek volledig in tegen het ethos dat sport een spel is dat we voor het plezier spelen: "sporten is gezond, sporten is plezier". Ten tweede omdat de risico's van het innemen van deze legale cocktails ongekend zijn. Zeker met de recente tragische gevallen van spelers die het slachtoffer werden van een hartfalen in het voetbal – ik

zeg niet dat er een link is tussen die twee, maar het is toch wel frappant – is verantwoord en gezond sporten iets waar we voldoende bij stil moeten staan.

Minister, bent u zich bewust van deze problematiek en wat is uw reactie op deze recente getuigenissen uit de amateursportwereld? Beschikt u over cijfers die deze getuigenis kunnen staven? Is er in de bekende cijfers een evolutie merkbaar in het gebruik, zowel qua aantallen, gebruikte middelen als leeftijden van de gebruikers? Als er gegevens zijn, ontvang ik die graag, bijvoorbeeld voor de laatste vijf jaar. U kunt mij daar altijd schriftelijk op antwoorden.

Verschillende specialisten, waaronder sportdokters en cardiologen, onderschrijven deze problematiek en pleiten voor onderzoek om deze problematiek in kaart te brengen. Bent u het hiermee eens? Welke stappen kunt en zult u hierin ondernemen? Beschikt u op dit ogenblik al over analyses over de neveneffecten van het gebruik van vermelde legale producten, vaak in combinaties, op het lichaam van jonge sporters?

Uit diverse hoeken komt het pleidooi voor een informatie- en sensibiliseringscampagne. Overweegt u dit? Hoe moet zo'n campagne er dan juist uitzien en op welke termijn zou die moeten plaatsvinden?

Welke rol kunnen de sportfederaties spelen in het bestrijden van deze problematiek? En hoe kunt u hen hierin ondersteunen?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik wens de vraagsteller te bedanken voor zijn zeer exhaustieve vraag, waarop ik zelf geen bijkomende vragen te stellen heb. Gezond sporten is een bekommernis die ons na aan het hart ligt. Dat is niet alleen in mijn fractie zo. Het is ook een geel-zwarte draad in uw beleidsnota. Ik kijk dus uit naar uw antwoorden. Ik wil nog even het pleidooi herhalen om prestatiedruk tegen te gaan en daar voldoende kanttekeningen bij te plaatsen, vooral als het om jonge sporters gaat.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Ik onderschrijf de zorg van de heer Annouri. Maar ik wil er toch voor waarschuwen om geneesmiddelen of voedingssupplementen in een taboesfeer te drukken. Er moet verantwoord mee worden omgegaan, maar ontstekingsremmers zijn vaak nodig om een blessure niet te laten escaleren. Mensen die topsport doen, die de marathon lopen of de triatlon doen, hebben voedingssupplementen nodig. Ibuprofen blijkt zelfs positief te zijn voor het hart.

Ik denk dat de clubs, de federaties en de Vlaamse overheid een sensibiliserende rol kunnen spelen: hoe moet je verantwoord omgaan met voedingssupplementen, ontstekingsremmers en dergelijke? De rol van de huisarts is ook zeer belangrijk. Hij is de eerste naar wie je gaat. Er is niets mis mee om Nurofen of Ibuprofen te nemen. Dat verkort de duur van de blessure. Het gaat om verantwoord omgaan met ontstekingsremmers en voedingssupplementen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ben het helemaal eens met de heer Van Campenhout. Sensibiliseren doen we in eerste instantie via de officiële overheidswebsite www.dopinglijn.be. Daar staat heel veel informatie. Niet alleen over doping maar ook over de andere aspecten. Voor mij is het geen verrassing dat voetballers, maar ook andere sporters, pijnstillers, ontstekingsremmers en cafeïne gebruiken. Sporters willen zo snel mogelijk opnieuw kunnen deelnemen aan wedstrijden. Dat gaat soms ten koste van de gezondheid.

Twee jaar geleden heeft de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) 216 voetballers, vooral uit de hoogste klasse, gecontroleerd. 170 spelers hadden zeven dagen voor de controle medicatie of voedingssupplementen genomen. Mijnheer Van Campenhout, ik ben het met u eens dat dit op zich niet slecht hoeft te zijn. De vraag is natuurlijk wanneer je wat neemt.

Bij 82 van de 170 ging het om pijnstillers of ontstekingsremmers. Dat is 38 procent van de gecontroleerde voetballers. Dat is toch wel een hoog percentage. Ik vind voedingssupplementen toch nog iets anders dan pijnstillers of ontstekingsremmers.

Ook het gebruik van cafeïne blijkt ingeburgerd bij voetballers, maar dit is zeker niet alleen het geval in het voetbal. Cafeïne stond tot 2003 op de lijst van verboden dopingproducten.

Wat betreft het geneesmiddelengebruik kan enkel gesteld worden dat geneesmiddelen zoals pijnstillers, cafeïne en ontstekingsremmers niet verboden zijn. Het geneesmiddelenmisbruik valt daarenboven niet onder mijn bevoegdheid – maar ik ga mij daar niet achter verschuilen. Wij doen wel het een en ander. De Vereniging voor Sport- en Keuringsartsen (SKA) en de Vlaamse Vereniging voor Sportgeneeskunde (VVS) bevestigen dat ze nood hebben aan meer informatie. U vroeg mij om die informatie te geven, maar ik kan ze niet geven want ze is er niet.

Samen met de sportartsen en de federaties wil ik nagaan hoe er meer relevante informatie verzameld kan worden en hoe er sterker sensibiliserend kan worden opgetreden. Wat het verzamelen van informatie betreft, kan opgemerkt worden dat we via www.sportkeuring.be, dat steeds meer ingang vindt, al hebben gepeild naar het medicatiegebruik. Ik zal met SKA en VVS nagaan hoe dit nog kan worden uitgebreid om betere data te verkrijgen per profiel. Dat is voor mij altijd de essentie: over welke sport gaat het, wat is de leeftijd, wat is het niveau, wat is de intensiteit ...? Er zijn al 70.000 vragenlijsten beschikbaar van mensen die langs die weg een indicatie geven van het gebruik. Samen met de federaties zou de weg naar deze site nog makkelijker gevonden moeten kunnen worden.

De federaties spelen uiteraard een belangrijke rol bij het verzamelen van informatie en bij het sensibiliseren van de sporters en hun entourage. Via hun antidopingcontactpunten kunnen zij hun leden optimaal informeren. De campagne die recent werd voorgesteld aan de federaties door NADO Vlaanderen, moet dan ook samen met hen uitgevoerd worden en kan zeker rekening houden met de problematiek van het geneesmiddelengebruik.

Tot slot wil ik ook bekijken hoe het antidopingcharter voor de arts, dat met SKA ontwikkeld werd, op bredere schaal verder kan worden uitgerold. Dit charter stelt dat een arts bij de behandeling van sporters de gezondheid en de veiligheid van de sporter moet laten primeren. Dit charter moet worden uitgebreid naar alles wat betrekking heeft op geneesmiddelengebruik. Dat moet ik nog bekijken.

We moeten goed opletten. Een sporter, zelfs een amateursporter, die een sterke prestatie wil leveren, die een marathon wil lopen of een berg beklimmen met de fiets of op een andere manier, die niet eet of die zijn trui bij wijze van spreken niet vol bananen kan steken ... *(Gelach)*

Een gelleke of een staaf is daar soms de beste oplossing, en beter en gezonder dan naar boven te gaan zonder. Je moet dat verstandig gebruiken. Als je het niet doet, verzuur je en kan het niet.

De voorzitter: Het is waar: op de Ventoux bananen eten is niet handig.

De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik volg uw pleidooi en dat van de heer Van Campenhout dat we het niet in een taboesfeer mogen onderbrengen. Ik wil dat ook helemaal niet doen. Het is gewoon een dunne lijn tussen ontstekingsremmers nemen, sneller van een blessure willen genezen, gezond en verantwoord willen sporten en tussen stimulerende middelen nemen om toch dat extra te hebben zonder te weten wat de gevolgen zijn. Dat is een dunne lijn, en dat is ook wat in Knack is uitgekomen.

Minister, ik ben blij met uw antwoord. U zegt zelf dat er nog veel te weinig informatie is en dat er veel meer informatie moet worden opgezocht. U zult dat ook doen. U zegt ook dat u zult onderzoeken hoe u nog duidelijker kunt communiceren omdat de website alleen niet toereikend is. Ik ben daar tevreden mee.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludo Van Campenhout aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de implementatie van het GES-decreet in de risicovechtsector – 2597 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, veel gevechtssporten zitten in een taboesfeer. Er wordt getracht een kwalificatie te maken tussen risicovechtssporten en niet-risicovechtssporten. Die oefening is niet zo evident. In 2011 was er een congres in Gent, in oktober 2014 was er een in Antwerpen. Nu blijkt dat het risico veeleer de omkadering van de club is dan de aard van de gevechtssport. Het meten van de standaarden van een club zijn eigenlijk belangrijker.

Het is belangrijk om risicovechtssporten uit de taboesfeer te halen. Gevechtssporten blijken vaak een socialiserende factor te zijn. Jongeren beginnen vaak veel minder op straat te vechten wanneer ze een gevechtssport beoefenen dan andersom.

Het gaat dus niet zozeer over de kwalificatie risicovechtssport of niet-risicovechtssport maar wel over het ontwikkelen van kwaliteitsstandaarden voor de omkadering en de begeleiding in de clubs. Het past trouwens volledig in de geest van het GES-decreet (gezond en ethisch sporten).

Minister, zijn er tot op heden al initiatieven genomen om het GES-decreet verder te implementeren in de risicovechtssportsector? Zo ja, welke? Welke initiatieven denkt u te kunnen nemen om de versnippering in de sector tegen te gaan? Er is een ongelooflijk amalgaam aan gevechtssporten. Er moet dan wel een centraal aanspreekpunt zijn. Daarnaast stelt de beleidsnota Sport dat nagegaan zal worden op welke wijze de 'Generieke Richtlijnen Risicovechtssporten' vertaald kunnen worden in kwaliteitsstandaarden. Welke stappen werden hiervoor reeds gezet?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, ik ben eigenlijk heel blij met die vraag. Alle punten die u aanhaalt, zijn echt wel belangrijke punten.

Een van de dingen die echt wel nodig waren, is dat er een centraal aanspreekpunt zou zijn om het GES-decreet te kunnen implementeren. Samen met de Vlaamse Sportfederatie (VSF) is er een centraal aanspreekpunt gecreëerd. Er is nu het Risicovechtssportplatform Vlaanderen, dat een kennis-, communicatie- en ondersteuningscentrum voor de risicovechtssportsector is. De implementatie van het GES-decreet is

de centrale doelstelling van het Risicovechtplatform Vlaanderen. Het Risicovechtplatform heeft hiertoe al een aantal initiatieven genomen, gebaseerd op de Generieke Richtlijnen voor Risicovechtsporten: het oprichten van een generieke medische commissie voor de risicovechtsector; het oprichten en opvolgen van een pool van risicovechtartsen; de ontwikkeling van een generieke databank die een strikte opvolging van de medische geschiktheid en van de herstel- en rusttijden van de sporters over de verschillende federaties heen moet mogelijk maken; het uitwerken van een clubactie 'mijn vechtsportclub is geweldig' om de clubs te stimuleren om een gezond en ethisch sportbeleid te voeren; het opmaken van een toolbox voor clubs, lokale overheden en artsen met handige tips en praktisch advies beschikbaar via de website; de organisatie van infomomenten en interactiemomenten met alle betrokkenen; en ten slotte individueel overleg met de vechtsportfederaties over gezond sporten in de federatie.

Wat betreft de specifieke implementatie van het GES-decreet, werkt het platform sinds begin 2014 met een intentieverklaring. Iedereen weet hoe versnipperd men was. Op dit moment zijn er al vijf erkende federaties die de verklaring mee hebben ondertekend, waarmee ze zich voor de periode 2015-2016 engageren om te werken rond de punten die ik daarnet al naar voren heb gebracht: medische opvolging, sportspecifieke protocollen, medische commissie, de artsen, bewustmaking, een opleidingsstramien voor scheidsrechters, jeugdsport en de overkoepelende samenwerking rond dopingpreventie.

Een van de eerste acties van het platform was het in kaart brengen van het landschap en het zoeken naar aanspreekpunten. De voorbije twee jaar is er op regelmatige basis federatieoverschrijdend overleg gepleegd. Dat heeft onder meer geresulteerd in een generieke medische commissie, het ontwerp van een generieke database en een communicatiecampagne. Die overlegmomenten zijn voor mij een belangrijk signaal van de wil en de mogelijkheid tot samenwerking van de federaties. Er zijn er vijf aangesloten, maar de anderen doen daar ook wel al een aantal zaken mee.

Het platform stimuleert federaties om met elkaar in overleg te gaan. We zien toch al enkele voorzichtige verschuivingen, waarbij een rationalisering in bepaalde mate plaats begint te vinden. En dat is mijns inziens de juiste weg. Alles direct verplichten, is niet goed. Je moet dat wat laten groeien. Het platform stimuleert de samenwerking ook inhoudelijk, door generieke activiteiten op te zetten. Wat de toekomst betreft, zal ik nagaan of we met ons nieuwe Federatiedecreet nog in een nieuwe stimulans kunnen voorzien om de samenwerking nog verder te versterken.

Het gebruik van kwaliteitsstandaarden is een nieuw begrip in het GES-decreet. De generieke richtlijnen risicovechtsporten zijn volgens mij iets wat als kwaliteitsstandaard in aanmerking kan komen. Het gaat om een richtlijn die in overleg met de sportsector is opgesteld en die nu aan de sportverenigingen duidelijkheid moet geven over hoe ze hun decretale verplichting om gezond en ethisch te sporten, kunnen invullen.

Mijn sportadministratie en het platform werken samen aan het omzetten van de richtlijnen, zoals ze nu bestaan, in een kwaliteitsstandaard. Op die manier zouden ze daaraan kunnen voldoen. Onlangs is er een eerste concreet tekstvoorstel voorgelegd aan de stuurgroep van het platform. In een volgende fase wordt nog overleg gepland met de vertegenwoordigers van de vijf federaties. Na de zomer verwacht ik dat de ontwerp tekst kan worden voorgelegd aan de expertencommissie, die dan een advies kan geven.

Alles bij elkaar denk ik dat we een grote stap vooruit hebben gezet. Maar we zijn nog niet rond. Uw bekommernis was heel terecht. Met dat platform is er iets gecreëerd dat een stimulans tot samenwerking geeft.

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Ik bedank de minister voor zijn gedetailleerde antwoord. Ik kan niet anders dan hem feliciteren met de indrukwekkende lijst acties die ondernomen zijn om de vechtsporten toe te leiden naar gezond en ethisch sporten. Het is echt indrukwekkend.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyskens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een mogelijke verschuiving binnen de routestructuren van het provinciale naar het Vlaamse niveau – 2598 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Muylers.

De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Minister, u vraagt zich misschien af wat ik in de commissie Sport kom doen, maar ik ben hier omdat ik – en met mij nogal wat Limburgers – heel erg bezorgd ben over de recreatieve routestructuren die wij in Limburg hebben. Ik ga nu even heel chauvinistisch zijn: zo ongeveer alles wat er in Vlaanderen is aan routestructuren, heeft zijn oorsprong gevonden in Limburg. Het fietsroutenetwerk, dat destijds een reconversieproject was, is gestart in Limburg. De wandelroutenetwerken zijn opgestart dankzij onze regionale landschappen. Er is het ruiterroutenetwerk, dat begin de jaren 2000 is opgestart en waardoor iedereen in Limburg wel paard wil zijn. En dan zijn er ook nog de mountainbikeroutenetwerken, waarvan de mooiste in Limburg liggen. Kort samengevat: 2100 kilometer fietsroutenetwerk, 660 kilometer om te ruiteren of te mennen en 1245 kilometer om te mountainbiken.

Het fietsroutenetwerk in Limburg telt ruim 2 miljoen fietsers per jaar en een beperkt aantal tellers berekende dat er ongeveer 84.000 mountainbikeritten per jaar plaatsvinden. Het hoeft geen betoog dat het niet alleen de prachtige natuur is die garant staat voor het succes van de netwerken, maar ook een goed onderhoud ervan.

Routenetwerken, dat lijkt mij grondgebonden materie, een grondgebonden gelegenheid die altijd aangestuurd is vanuit het provinciale niveau. De provincie zet ook collectief in op het onderhoud van de verschillende routestructuren. Eenzelfde ploeg die ingezet werd voor het fietsroutenetwerk, heeft meteen ook een mountainbikeparcours meegenomen, wat ons nogal efficiënt lijkt. En een efficiënt werkende overheid, dat is toch iets waar we vandaag allemaal naar moeten streven.

Minister, ik moet zeggen dat ik toch even met mijn ogen geknipperd heb toen onlangs, tijdens de opening van een nieuwe mountainbikeroute in de Duinengordel in Limburg, de gedeputeerde er ons attent op maakte dat er een grote kans was dat de netwerken voor mountainbiken en die voor ruiteren en mennen in de toekomst als een persoonsgebonden materie zullen worden beschouwd en dat de verantwoordelijkheid dus zou worden overgedragen naar het Vlaamse niveau. Ik was niet de enige die op dat moment met de ogen knipperde en zich daar vragen bij stelde, minister.

We hebben het over routenetwerken die heel dikwijls bij elkaar komen, door hetzelfde bos of hetzelfde stukje natuur lopen en die dan ook bijna altijd door dezelfde ploegen onderhouden worden. Ik laat me trouwens vertellen dat dat

vandaag voor mountainbikeroutenetwerken en paardenroutenetwerken sowieso geen fulltime dagtaak zou zijn en dat het handig is dat dat kan worden meegenomen met het onderhoud van de fietsroutenetwerken.

Minister, ik maak mij daar ongerust over, misschien onnodig, maar ik wou u deze vraag toch voorleggen. Klopt het dat deze volgens mij toch grondgebonden bevoegdheden overgedragen worden naar Vlaanderen, en zo ja, waarom? Wat is de meerwaarde van die overdracht? Hoe zal de nieuwe structuur er dan uitzien, ook qua onderhoud en logistieke opvolging? Hoe zit het met de kostenverhouding ten opzichte van de huidige situatie? Zullen er dan met andere woorden niet juist meer kosten aan verbonden zijn? En wat met de efficiëntie?

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Minister, ik ondersteun de vraag en de bezorgdheid van mijn collega, maar ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om een andere bezorgdheid, die mij vanuit het veld ter ore is gekomen, aan u voor te leggen. Hopelijk kunt u die bezorgdheid wegnemen. Het gaat over de provinciale uitleendiensten.

Ik heb daar ook al eens een vraag over gesteld aan minister Gatz. Het gaat natuurlijk over de inkanteling en de toewijzing van de provinciale uitleendiensten. Nu vernemen we dat minister Gatz voorstelt dat de uitleendiensten bij de provincie zouden blijven, wat heel logisch is: de verenigingen, of dat nu gaat over een minivoetbalclub, over majorettes of over een oudercomité, kunnen op één plaats terecht om materiaal te lenen. We vernemen echter dat, wat de sportdiensten betreft, het uit te lenen sportmateriaal naar Bloso zou worden overgedragen. Als dat zo is, dan zou een oudercomité dat een voetbaltoernooitje zou willen organiseren en zes goaltjes zou willen lenen, maar ook een microfoon en een versterker, naar twee verschillende plaatsen moeten gaan. Dat lijkt me geen goed idee vanuit het oogpunt van efficiëntie en eenmaking. Minister, klopt dat? Is dat uw idee? Lijkt het u dan niet logisch om dat op één plaats te centraliseren per provincie, in plaats van de verenigingen meer administratie en meer geloop te bezorgen, omdat ze naar twee verschillende plaatsen moeten gaan?

De voorzitter: Voor de volledigheid wil ik even meegeven dat we op 14 juli wat de bevoegdheden van minister Gatz betreft, een gedachtewisseling met de minister hebben over die problematiek van de provinciale subsidies en de provinciale voorzieningen. Collega's hebben immers vroeger ook al vragen ingediend, en soms werden die geweigerd. We groeperen dat nu allemaal in die gedachtewisseling.

De heer Bart Caron (Groen): Mijnheer Ceysens, geheel terzijde, maar in West-Vlaanderen bestaat het fietsroutenetwerk uit 2000 kilometer wegen. Ik bedoel: niet alleen Limburgers hebben chauvinisme.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Als je de oppervlaktes van de twee provincies vergelijkt, dan zijn dat er in West-Vlaanderen beduidend minder dan in Limburg.

De heer Bart Caron (Groen): U mag winnen van mij. Ik wil graag eens komen fietsen bij u in de streek.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op voorwaarde dat u ook opnieuw weggaat. (*Gelach*)

Mevrouw Christiaens, de sportuitleendiensten zijn vandaag al bij Bloso. Die zijn altijd al bij Bloso geweest, dus ik snap de commotie ter zake niet. Uitleendiensten voor sportmateriaal waren, zijn en blijven bij Bloso. Dat is al jaren zo. Ik ga dat niet veranderen: die blijven bij Bloso.

Mijnheer Ceyskens, ik ben ook heel blij dat u hier nog eens een vraag komt stellen. Om te beginnen, wil ik wijzen op het regeerakkoord. Als ik me niet vergis, maar u mag me corrigeren, zegt dit dat de provincies geen sportbevoegdheden meer mogen uitoefenen. De zes sportbevoegdheden zijn opgelijst in het decreet houdende het lokaal sportbeleid van 6 juli 2012. Een van die zes bevoegdheden is het coördineren van de relatie tussen natuur, sport, recreatie en ruimtelijke ordening. Dat behelst onder andere de coördinatie en opvolging van de loopomlopen, mountainbikeroutes, ruitersporen en vaarroutes voor kajak en roeien. U weet dat elke provincie een inventaris moest opmaken op basis van die bevoegdheden, om te zien wat er bij de provincies kon of wat naar Vlaanderen of de lokale overheid moest komen. Op basis daarvan hebben de provincies de initiatieven die ze ontwikkelen in het kader van sportspecifieke routes weergegeven. Sommige provincies kleurden die als grijze zone in, volgens andere moesten die bij de provincie blijven. De wandel- en fietsroutenetwerken werden nergens vermeld. Zij blijven buiten de beschouwing van de sportgebonden bevoegdheden. Voor mij is het dus heel duidelijk dat je die fiets- en wandelroutes niet als sportgerelateerd kunt bekijken. Dat gaat veel ruimer dan die sportbevoegdheid. Dat zijn recreatieve routestructuren, die ook sterk met toerisme zijn verbonden.

Bloso heeft vandaag al als kerntaak de coördinatie van de loopomlopen, de mountainbikeroutes, de fit-o-meters en de vaarroutes. Zij kunnen dat ook organisatorisch opvolgen en coördineren.

Zowel beleidsmatig, organisatorisch als dienstverlenend worden de lokale besturen ondersteund in de uitbouw en het onderhoud van de loopomlopen, mountainbikeroutes en fit-o-meter-parcours.

De meerwaarde dat we dat vanuit Vlaanderen doen, is de directe lijn met de gemeenten, de ontwikkeling en uitbouw van een kwalitatief aanbod van mountainbikeroutes, loopomlopen en kajakvaarroutes die we op die manier kunnen voortzetten.

Vlaanderen zorgt voor een uniform bewegwijzerd aanbod en ondersteunt en begeleidt de gemeenten daarin. Vlaanderen coördineert ook de provinciegrens-overschrijdende initiatieven van gemeenten die structurele sportieve omlopen wensen te ontwikkelen. Naar analogie zal dit worden uitgebreid met skeeleroutes, kajakvaarroutes en ruitersporen.

Het is ook een kerntaak van Bloso om vanuit hun sportpromotiebeleid gemeenten te inspireren. Meer en meer, zeker met het overhevelen van de middelen naar het Gemeentefonds, vragen we heel duidelijk dat Bloso de gemeenten inspireert voor een sportpromotiebeleid en de gemeenten effectief aanzet tot de uitbouw van structurele sportieve omlopen.

Er wijzigt niets in de kostenverhouding. De kosten voor het onderhoud en de nazorg blijven voor de gemeenten die mountainbikeroutes, loopomlopen en kajakvaarroutes ontwikkelen. Dat was in het verleden bijna overal ook het geval.

Ik stel vast dat de huidige manier van werken een efficiënt systeem is dat de betrokkenheid van de gemeenten die een sportieve omloop hebben, verhoogt. Vlaanderen zorgt voor de begeleiding en ondersteuning van de gemeenten en peters/meters, een structuur om de kwaliteit te volgen. Op die manier wordt de kwaliteit van die routes hooggehouden en wordt er een passend aanbod gerealiseerd voor een breed publiek.

Samengevat: voor mij zijn de wandel- en fietsroutes ruimer dan sport-gerelateerd. Ze kunnen dus wel blijven bij het provinciale niveau, als de provincie dit wenst. Mountainbike, kajak en dergelijke zijn wel heel duidelijk sportgerelateerd. Zij komen naar Vlaanderen, maar dat is iets waarin Bloso vandaag al heel vaak een coördinerende rol heeft.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U stelt mij enigszins gerust, omdat u zegt dat er in de praktijk, wat onderhoud enzovoort betreft, een aantal zaken verder kunnen lopen. U verwijst daarbij vooral naar de gemeenten. Als ik mij niet vergis, wordt een heel stuk van het verhaal georganiseerd door de provincies. Dat werd samenlopend onderhouden. Ik heb vanmorgen het busje ergens zien passeren. Als je die routenetwerken op kaart bekijkt, zie je dat die samenkomen. Ze passeren op nauwelijks enkele meters van elkaar. Ze kunnen heel gemakkelijk samen worden aangepakt. Het zou toch jammer zijn indien we dat laten schieten.

Ik wil met u een boom opzetten over het verhaal wat nu wel sport is en wat niet. Ik doe dat met heel veel schroom ten opzichte van de minister van Sport. Over mountainbike wil ik nog wel een stuk met u meegaan, maar als rutterroutes en menroutes ook worden gelijkgeschakeld aan sport, dan wil ik u ook wel eens uitnodigen in Limburg – ik zeg er niet meteen bij dat dat op voorwaarde is dat u terug vertrekt – om de ruitersport eens grondig te bekijken. Ik denk dat de link tussen de fietsroutenetwerken en het wielrennen op de weg veel groter is dan de link tussen ruiters- en menroutenetwerken en de paardensport. De ruiters- en menroutenetwerken gaan zelfs niet over dezelfde paarden. Het gaat over ruiters met een andere uitrusting. Als het over mensen gaat, is de link met sport zelfs heel ver te zoeken. Ik denk dat de link met sport veel verder is dan vandaag. Ik begrijp dus eigenlijk ook niet dat u zegt dat het een sport is en dat het om die reden naar Vlaanderen komt. Daarin verschil ik met u toch fundamenteel van gedachten. Ik vraag u om dat ter zake te herbekijken.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Ik begrijp dat ik u overval met de vraag. Ik had eerlijk gezegd verwacht dat minister Homans hier zou zijn omdat ze de verschillende bevoegdheden overkoepelt als minister van Binnenlands Bestuur. Misschien heeft zij daar meer zicht op.

Uiteraard is er via Bloso een uitleendienst van sportmateriaal. Er zijn ook provinciale uitleendiensten van sportmateriaal, zoals in Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen. Ik zou het een gemiste kans vinden in het kader van de hertekening om dat niet te integreren op één locatie, zowel voor sport als voor jeugd als voor ander materiaal. Er kan worden gegaan naar één provinciale uitleendienst. Dat zorgt voor minder rondgelopen voor de verenigingen. Maak het efficiënter en gemakkelijker, ook met de sportkoffers van Bloso. Ik ben daar een pleitbezorger van. Het zou efficiënter zijn, maar u hebt een andere mening.

De heer Bart Caron (Groen): Mevrouw Christiaens, namens mijn fractie wil ik daarop iets zeggen. Los van de gedachte die u oppert, die vanuit rationeel oogpunt wellicht hout snijdt, hebben we in deze commissie en in de plenaire zitting al uren gediscussieerd over de inkanteling in het Gemeentefonds. Binnenkort zullen we ook discussiëren over de provinciale bevoegdheden naar aanleiding van de gedachtewisseling met de minister. Ik zou het heel fijn vinden dat uw partij de gedachten niet beperkt tot punctuele zaken en daar de minister op aanvalt. Ik zal de minister niet verdedigen, want ik heb een veel fundamenteeler antistandpunt tegen bepaalde ontwikkelingen dan u.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Ik val de minister niet aan. Ik stel een vraag en maak een bedenking.

De heer Bart Caron (Groen): Ik vind het niet fijn dat u 'saucisoneert'. In punt A gaat u mee en over punt B komt u vragen stellen. Ik wil u uitnodigen om uw standpunt ten gronde te herzien. Ik hou niet van politiek opportunisme, en dat is het wel.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Christiaens, ik vind het heel juist dat ik hier zit en niet minister Homans, want het gaat over het sportbeleid waarover ik werd bevestigd door de heer Ceyskens. Ook uw vraag was gericht op het sportbeleid. Ik vind het niet efficiënt dat men sportmateriaal kan uitlenen bij Bloso en ook nog eens bij de provincie. Aangezien het een persoonsgebonden materie is, is het logisch dat alles naar Bloso gaat. Dan is er maar één punt: wil je iets uitlenen, ga dan naar Bloso. Je moet daarvoor niet bij de provincie zijn. Het zal niet lang duren vooraleer iedereen dat weet. Alles groeperen, lijkt me echt geen goede zaak. Er zijn weinig plaatsen waar dat allemaal kan. Bij Bloso kun je nog meer krijgen. Je kunt er ook advies krijgen met betrekking tot sport en dergelijke. Ik ben grote fan van wat al jaren gebeurt. Ik ben heel blij dat de provincie dit in de toekomst niet meer zal doen. Op die manier krijg je een uniform geheel.

Mijnheer Ceyskens, ik begrijp uw argument, maar voor mij is paardmennen zonder twijfel een sportgebeuren. Ik begrijp dat u er een andere visie op nahoudt. We hebben geprobeerd om een goed evenwicht te vinden. Sommige dingen moeten ruimer worden bekeken. Veel mensen zien het meer als wandelen vanuit een toeristisch aspect op een zondagnamiddag of springen op de stadsfiets om in de natuur te gaan fietsen. We hebben een keuze gemaakt waarbij we aanduiden wat echt sportspecifiek is. Snelwandelen is een olympische sport, maar dat doen die mensen niet. Fietsen is ook een olympische discipline, maar dat doen die mensen evenmin. U zult misschien zeggen dat dit ook niet het geval is bij het paardrijden. Bij ons leefde het gevoel dat dit sportspecifiek is en het andere niet. Ik kan begrijpen dat we van mening verschillen. Ik ben al heel tevreden dat we over het andere niet van mening verschillen.

De heer Lode Ceyskens (CD&V): Wat betreft het andere, heb ik van u begrepen dat het maximale in het werk zal worden gesteld om de efficiëntie op het terrein gaande te houden.

Ik hoor collega's hier uitleg geven over de paardensport en over de verschillende paardensportdisciplines. Ik wil de commissie voor Sport hartelijk uitnodigen in het mekka van de paardensport in Limburg om te komen kijken wat paardensport werkelijk is. Dat heeft in de verste verte niets te maken met de ruiterroutenetwerken. Integendeel, ik ken een manege waaraan is gevraagd om een stopplaats te zijn voor de ruiterroutenetwerken. Ze wilden dat niet omdat ze die zaken ver uit elkaar willen houden omwille van ziekte-insleep en dergelijke. Dat zijn twee totaal verschillende dingen, totaal verschillende paarden en ruiters. Geloof me, het staat verder af van het sportieve dan dat fietsen op de fietsroutenetwerken afstaat van wielrennen op de weg.

Ik vind dit onbegrijpelijk en geen touw aan vastgeknoopt. Het verontrust me dat u daaromtrent adviezen krijgt vanuit Bloso. Ik vraag me af hoe Bloso kijkt naar paardensport. Dat staat heel ver af van wat gebeurt op de ruiters- en menroutenetwerken. Ik hoop dan ook dat Bloso het standpunt over paardensport grondig herzielt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.